

нѣколко крачки слѣдъ него и да влѣзе въ дюгептъ, въ когото и той влѣзе; тамъ да попита за револвери и да купи ония, за които той му скипне съ глава. Въ врѣме на покупката да се прѣструватъ, че не се познаватъ. (п. I, л. 70). Тия обстоятелства се потвърждаватъ и отъ показанията на обвиняемия Т. Георгиевъ (п. V, л. 97), както и отъ ония на свидѣтеля Ивана Кузманова, Лепавцовия съсѣдъ, отъ когото послѣдния заелъ петътахъ паполеона, тъй като въ него моментъ не е ималъ толкозъ пари при себе си (п. IX, л. 216). Тѣ напиратъ своето потвърждение и въ распитиѣ на свидѣтелитѣ Кръстья Пѣва и слугата му Митя Такова, отъ които се установява, какво дѣйствително Наумъ Тюфекчиевъ е оставилъ веднѣжъ на магазинтъ имъ за проданъ петъ револвери, отъ които тѣ продали; 1 на Луканова, сега Софийскій Градоначалникъ, единъ — на нѣкой си Златаровъ, телеграфистъ, два на едно македонче и единътъ Тюфекчиевъ си взелъ на заминаване отъ София. Когато македончето купувало револверитѣ, то тамъ билъ и Тюфекчиевъ, който, слѣдъ излизанieto на македончето, казалъ: Вижъ какъ лесно се продаватъ револвери на магазинтъ, ами ако бѣха у мене, кога щѣхъ да ги продамъ?“ Македончето отъ начало попитало само: „Имате ли револвери?“ и когато му показали прости револвери, то прибавило; „а имате ли подобри?“ Тогасъ тѣ му показали системата „Тюфекчиевъ“. Мнимото мющерийче свидѣтелитѣ познали на очната ставка въ лицето на Димитра Тюфекчиева и, като се научили, че той е братъ на Наума Тюфекчиева, добаватъ, че Наумъ се държалъ при покупката като съвършено непознатъ на македончето (п. I, л. 60—61).

На основание изложенитѣ до тукъ данни, привлѣчени сж при прѣдварителното дирение въ качество на обвиняеми, въ покушение върху живота на министра-прѣдсѣдателя г-на Стамболова и въ убийство бившия министръ на Финанситѣ Христо Бѣлчевъ, слѣдующитѣ лица: 1) Стою Джуджевъ, 2) Димитръ Попъ Стойковъ, 3) Тома Георгиевъ, 4) Иванъ Бобековъ, 5) Петко Каравеловъ, 6) Трайко Киганчевъ, 7) Д-ръ Молловъ, 8) Александръ Караюловъ, 9) Григоръ Караюловъ, 10) Петръ Македонскій, 11) Илия Георговъ, 12) Спасъ Лепавцовъ и 13) Георги Великовъ, които, съ исключение на Тома Георгиева и Спасъ Лепавцова, отказватъ да сж участвували въ съставляемитѣ заговори, противъ държавния режимъ, безъ обаче да сж могли да опро-